

1/6/1930

ΚΑΜΠΑΝΑ

Ἐφημερίς
ποῦ διαβάξεις κι' ἀπορείς
θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωὶ ἐκάστης Κυριακῆς
κι' ὁ ἌΡΒΑΣ θά'ν' ἀπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτής

Ἔτος δεύτερον μετροῦμεν καὶ στήν Πάτρα κατοικοῦμεν	Ἔτος Χίλια ἑννηακόσια καὶ τριάντα καὶ προσμέν' ἡ Βασιλεία νά'λθῃ πάντα	Τοῦ κάθε φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ.
Εἰς δραχμάς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δύο δολλάρια, κι' αὐτὰ εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστά πιστολάς καὶ συνδρομάς ισωπικῶς μόνον σ' ἡμᾶς		
Σαραντά δύο τόδε Φύλλον γέννησις Στρατάρχου φύλλον	Πρώτη Ἰουνίου Μηνός καὶ ἐν Ἰωδίας ὁδοῦμός	

42

Καὶ τὰ Καλάβρυτα ἐπίσης
μὲ τὴν Καμπάνα χαιρετῶ
καὶ τοὺς ἀνδρείους τῆς προγόνους
μετὰ χαρᾶς χειροκροτῶ

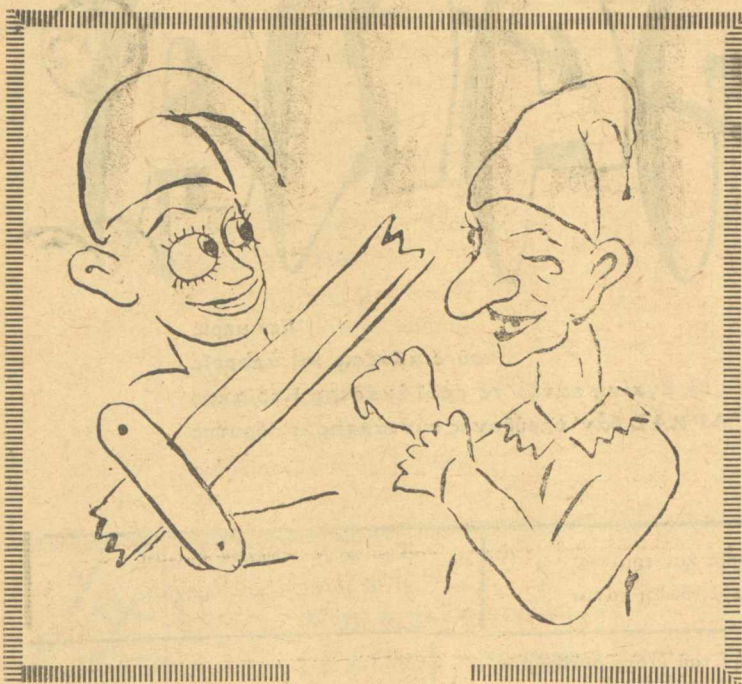

Χαίρετε τῶν Καλαβρύτων, κλεινοὶ γόνοι! εὐγενεῖς
στὴ γιορτῆ σας ἡ Καμπάνα βροντερὰ! γιὰ Σᾶς ἤχεῖ
Εὖγε τόσα παληκάρια! Πατριῶται εἰλικρινεῖς!
Εὖγε τῆς Ἁγίας Λαύρας! ἡ περίδοξος κοιτίς
Ἡ Πατρίς μας ἀπὸ πάνω ἀποστέλλει σᾶν βροχὴ
τὰ λουλούδια, τὰ στεφάνια μὲ περίλαμπρην εὐχί.

Χαίρετε τῶν Καλαβρύτων γόνοι ὠραῖοι κι' εὐκλεεῖς
τοὺς ἀγῶνας τῶν παιδιῶν σας, ἡμιθέων, μὲ θαυμασμό
ψάλλω καὶ σᾶς ῥένω μάνθη, ἀδελφοὶ μας, προσφιλεῖς,
Γεῖα σας φουστανελοφόροι, τῆς εὐάνδρου, τέκνα, γῆς
Γεῖα σας μὲ τῆς Ἁγίας Λαύρας τῆς Πατριδος τὸ ἱερὸ
ὄπου τῆς Ἐλευθερίας ἀρχινῆσαν τὸ χορὸ!!!

Έρwanos και πάλι φιλανθρωπικός τραγούδι του Πασχάλη και κίττα αυτός.

- Φ.— Έρwanos λοιπόν και πάλι πολυθυύλλητε, Πασχάλη.
- Π.— Έρwanos, Άγαπητέ μου, γλυκύ μου φως, Φασουλή και καλούντ' όλοι να δώσουν ποιός όλιγο, ποιός πολυ κι' όλαις λές και με νομίσαν για τον πλέον παραλή να μου βάλλουν τη σημαία, καθως είχαν έντολή τρέχουν, κι' όπως με τσακώνει μια μελαχροινή φιλή, θές από άπροσεξία, θές τη βιάσι την πολυ να μου βάλη τη σημαία, Άχ! μου κάνει μια πληγή που άκόμη με πονεί.
- Φ.— Βρε, τί λές ;
- Π.— Αυτό π' έγίνη! Λίγο επάνω απ' την καρδιά καθως βάνει την καρφίτσα, Φασουλή μου, ξαφνικά, που την άκουσα, χρυσέ μου, μέσα μέσ' τα σωθικά μα τον πόνο μου σαν είδες, μ' έρωτάει στοργικά «Σας έτρύπησα ; Άχ! λυπούμαι, αν σας τρύπησα πολυ» Μα κι' εγω όπως είμ' ιππότης! και με ξερείς, Φασουλή, «Ά! παρακαλώ!... της λέγω... σας παρακαλώ πολυ Αυτό τίποτε δεν είνε! Ευτυχως που την πληγή μου την κάματε λιγάκι πάρα πάνω απ' την καρδιά αλλοιως τ' ήθελε γενουνε τα φτωχά μου τα παιδιά» και συγκίνησις με πιίνει, όπου λές εις το φτερό, που άκόμη τήνε νοιώθω, αλλά φευ! δεν εμπορω κι' ουτε πόνο καν θυμοῦμαι της πληγής της άλγεινης γιατ' αφού ήταν από χέρι τρυφερό, τον λημονεις :
- Φ.— Κι' αν Πασχάλη, σαφορηση και τραβήξη ή πληγή στην καρδιά σου ; τι θα γένης :
- Π.— Τώρα πειά, βρε Φασουλή, βάλ' του όίγανι, καυμένη, εκληρύνθη το κορμι το φτωχό μου κακομοίρη, πώχουν δείρει όλοι καιροί. που κι' αν θέλει πειά δεν νοιώθει ή κι' αν νοιώση δεν μπορει.
- Μα λαμβάνων άφορμη
Συνιστώ στας δεσποινίδας, όταν έρανο ζητουν να προσέχουν, κατ' ευθειαν στην καρδιά να μη τρυποῦν γιατί τότε και δικαίως και τον πόνο μας θ' άκοῦν κι' αν χεράκια φιλιπένια εις το στήθος άκουμποῦν

κι' έχουν μάτια, που σε σφάζουν, ως καλοσυλλογισθουν πως είν' ευθραστόν τι πράγμα ή καρδιά του καθενός και δεν πρόκειτ' αν σου πάρη ό,τι πάρη ερανικως μα! σε στίβει, σε λιγώνει, και σε λυώνει... προ παντός... Τί γελάς ;

- Φ.— Μ' ενεθυμήθης με το πάθημά σου αυτό μια κόρη, που με χάρι για τον ίδιο τον σκοπό στον παπα της συνοικίας να σου δομα και του κολλά τη σημαία... ότ' εκείνου ο θυμός του ξεχειλά και την όρεξη της κόρης φράπ! άμέσως και χαλά και αυτή σκύβει και τραβιέται απ' εκείθε ντροπαλά Κι' ήτανε μια κόρη ωραία στρουμπουλή και παχουλή, π' αν μπορούσε να τρυπά ή απ' το βράδυ ως το πρωι κι' από το πρωι ως το βράδυ! το ταλαίπωρο κορμι δεν θα τ' έλεγα ποτε μου, ουτε σώνει!, ουτε μη...!.. παρα τρύπα!, άχ! παντα τρύπα! και μη δίνεις προσοχή!
- Π.— Και νομίζεις, κακομοίρη, πως θελα σε λυπηθί;
- Φ.— Ως γι' αυτό κι' εγω το ξερω. Μα το αίμα μου σαν, δη: Λές και τότε, λιγουλάκι καν, να μη συγκινηθί;
- Π.— Μωρε ξερείς από τίρεις; σώχει ή τύχη σου να ιδίς; και προ πάντων μαινομένας;... Ουτε να συλλογισθίς! Ο Θεός να σε φυλάη, κακομοίρη, ως κι' εμε όπως να της το πληρώση, που μ' ετρύπησεν, ωίμε! και την βλέπω άκόμη εμπρος μου ζωηρή να με κυτά και στον πόνο μου άκόμη, αντι που να μ' ερωτά να γελά, τρελλά, τρελλά!

Και στοῦ βιβλίου τῆ γιορτῆ τοῦ τι έγίνη και σ' αυτή

- Φ.— Και στοῦ Βιβλίου τῆ γιορτῆ ως μποῦμε, βρε Πασχάλη
- Π.— Παμφίλτατέ μου, Φασουλή, που λές μ' αυτό το χάλι ; Δεν βλέπεις μέσ' το Πάνθεον, πως στολισμένοι όλοι εμβαίνουν, κι' ή κυρία τους και μοιάζουν περιβόλι, που τα λουλουδι' ανθίζουνε πολυχρωμα κι' ωραία
- Φ.— Καλά τα λές, μα πήγενε όπισω απ' τον Άνδρέα τον Γκότση, κι' όπως μπαίνει αυτός εσένα δεν θα ιδουνε κι' έτσι αφού δεν θα σ' ιδουν για σενα δεν θα ειπουνε. τρέχα και τρύπωσε λοιπόν όπως εγω τρυπώνω χώσε τη μύτη σου παντου, όπως εγω τη χώνω και ψάλλε μου καθένανε με τη σειρά τους όλους τους σερνικούς και θηλυκούς ανθρωπους και διαβόλους
- Π.— Κι' ο Φουρνάρης σου Φασουλή εδω είναι Τον βλέπεις;
- Φ.— ο Γούλας;
- Π.— Κύταξε λοιπόν, π' ως βλάκας παραστέκεις
- Φ.— Μ' απ' έξω θα καθίση αυτός;
- Π.— Πιστεύω θ' άρθη μέσα
- Φ.— Άς ερθη δα κι' ένας ψωμάς γιατ' αν άργήση ή φέστα τι θα γενουμε κουτεντε...
- Π.— Κι' ο Βέρροιος νάτος μπήκε
- Φ.— Στην πόρτα και το Φρούραρχο κυτώ, που ξαναβγήκε και με τον Άρβα συζητεί
- Π.— Με τρόπο, λιγουλάκι, τράβα λιγάκι, Φασουλή τον Άρβα απ' το σακάκι γά να μās βάλη πουθενά να κάτσουμε άνετως
- Φ.— Να κι' ο Πανίγος που θα βγή και μάλιστα προφετός ζωγράφος του κύρ Γιάννη μας κι' ακολουθει κι' ή Κοῦλα ή Όλγα, ο Θεμιστοκλής μα και ή Άρχοντουλα

Π.— Μ' αὐτὸ εἶνε θαῦμα, Φασουλῆ, καὶ θαῦμα τῶν θαυμάτων
 κα' ὁ Χαριλά Κακούρης μας ἐκ τῶν λογιωτάτων
 ὁ κ. Παπαλουκάς μετὰ τὰ χρυσᾶ γυαλιὰ του
 ὁ κύριος Σωτήρης Κουρλαμπᾶς μετὰ τὴν ὠραία κυρὰ του
 καὶ κάποιος ποῦ ἀχ! ἀνθρώποι, ποῦ δὲν περνᾶ ἢ μπογιά του
 μὰ κορδωτὸς μπουκίριος καὶ προῦτον ἢ κοιλιὰ του.

Φ.— Τὸ Παπαδημητρόπουλο τὸ Σπύρο παρακάτου
 ἕνα μπιζουδι ὁμορφο κυτᾶζω τὴν κυρὰ του
 ἀλλὰ καὶ τὴν κουνιάδα του γλυκερὴ καὶ αὐτὴν ἐπίσης
 τὴν Ἀνδριανοπούλου μας, ποῦ κύτα νὰ γνωρίσης,

Π.— Κι' αὐτὴν τὴν βλέπω μὰ κι' ἐκεῖ τὸν Παπαχρήστου Νίκο
 καθηγητὴν καὶ γεραδὸν

Φ.— Ἔτσι κι' ἐγὼ τὸν βροῖσκω
 Κύττα τὸν Στεφανόπουλον τὸν Πρόεδρον;

Π.— Τὸν εἶδα!

Φ.— καὶ τὰς Παπανδροπούλου μας

Π.— Πάψε μοῦ φεύγει ἢ βίδα
 μὴ μοῦ μιλάς γιὰ καλοναῖς, γιατί με βαλαντώνεις

Φ.— Μὰ γιὰ τὴν Βαρνυμπόπη μας τὰ μάτια σου ἄς τεντώνεις
 μαζῆ μετὰ τὸν Χαράλαμπο, ἕνα καλὸν πατέρα
 τὸν Φώτη τὸν Χαντζόπουλο, ὀλίγον πάρα πέρα
 τὸν Γιώργο Ἀδαμόπουλο, μαζῆ μετὰ τὴν κυρία

Π.— Πάψε γιατί μᾶς νοιώσανε, μὴ γίνῃ φασαρία
 Καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν ἐδῶ τὸν βλέπω νᾶναι
 τέτοιους κυρίους Φασουλῆ! ποτὲ δὲν λημονᾶνε
 κι' ἔπρεπε πρῶτον νὰ τὸν πῆς γιατί εἶναι στολισμὰ μας
 μαζῆ μετὰ τὴν Κυρία του σ' αὐτὴν τὴν αἰθουσά μας
 καὶ τὰς Βιτὰλ ἀληθινὰ τοῦ Μάη δυὸ λουλούδια
 τὸν Δημητρόπουλον Κωστή.

Φ.— Μωρ' ἄκουσε τραγούδια
 ἄκουσε τὸν Μπατζάκη μας, ποῦ τραγουδεῖ μετὰ γλύκα
 ἂν καὶ φαντάρους:

Π.— Μὰ... πολὺ σ' εὐχαριστῶ, ποῦ μπῆκα
 μέσα σ' αὐτὴν τὴν αἰθουσα, ποῦ βλέπω κι' ἕνα φέσι
 μετὰ μαῦρο βέλο δαντελέ, καθὼς σ' ἐσέν' ἀρέσει.
 Ἐλληνικώτατο ποῦ λές, σᾶν τοῦ εἰκοσιένα
 καὶ τὴ Δογάνη μετὰ σιελ ποῦ στέκει ἐμπρὸς σ' ἐσένα
 μὰ καὶ τὸν Σωτηρόπουλον καθηγητὴν, ἀκόμα
 μὰ καὶ τὸ Στέφο ποῦ κυτᾶ μετὰ ἀνοικτὸ τὸ στόμα
 καὶ τὴν Σταυρουλοπούλου τὴν Ὀλγα ψάχνω ναῦρω.

Φ.— Νὰ τὴν ἐκεῖ καμαρωτὴ

Π.— Μὰ κύτα καὶ τὸ Σταῦρο
 Κύταξε καὶ τὸ Στρατηγὸ, στρατιωτᾶς μουζικάντης
 καὶ ἄλλους ἀξιωματικοὺς στῆς μπροστιναῖς τῆς πάνταις
 κι' ἕνα φακιόλι κύταξε ὠραῖο

Φ.— Καλὲ ἄντες... !!

καὶ ἄκουσε τὴ μουσικὴ ποῦ με καταλιγώνει
 κι' ἐπάνω στὰ Οὐράνια ταχέως με σηκώνει

Π.— Μὰ δὲν ἐπρόσεξες νὰ ἰδῆς καὶ τὴν Ἀνδρικοπούλου
 τὴν Ἐυριδίκη δηλαδή, μετὰ τὰς Ἀλεξοπούλου;

Φ.— Σκέττομαι τὸν Παπαλουκά, τὸ πλῆθος ὀνομάτων
 ποῦ μῶφερε στὴ σκέψι μου ἐκ τῶν λογιωτάτων
 ποῦ βγάλαν τόσαις γεννεαῖς καὶ πῶς καλὲ θυμᾶται
 ἕνα σωρὸ ὀνόματα, χωρὶς νὰ συλλογᾶται,

Π.— Μ' ἀπ' τοὺς μικροὺς π' ἀπήγγειλαν ποιὸς σοῦ ἐνετυπώθη;

Φ.— Κανένας τους! οὐτ' ἕνας τους νὰ κουνηθῆ κἄν νοιώθει

Μὰ δὲν μᾶς φταίνει τὰ παιδιὰ, ἀλλ' ἢ διδασκαλία

Π.— Εἴτ' ἀπ' αὐτὸ, ποῦ λές ἐσὺ καὶ μῶρχετ' ἀπορία
 εἶτε ἀπὸ τὴν ἐκλογή τῶν κομματιῶν δὲν βρῆκα
 ὅτι ἔπρεπε κι' ὅτ' ἀξίζε

Φ.—

Μωρ' πάντοτ' εἶσαι σφήκα

Π.— Μὰ δὲν με νοιώθεις τὸ λοιπὸν. Ἐμὲ μ' ἀρέσαν ὅλα
 μὰ τᾶθελα καλλίτερα, νὰ γίνῃ... καραμπόλα.

Ἄριστος ὁ Παπαλουκάς κι' ὁ Παπαχρήστου ἀκόμα
 καὶ τοῦ Μπατζάκη ἦτανε γλυκύτατο τὸ στόμα
 κι' ἢ μουσικὴ περιφρημὴ, μὰ τὰ παιδιὰ ὠϊμένα
 ὡσάν ἐσὲ κινιῶσαντε, τοῦτέστιν... καρφωμένα

Καὶ πρὸ παντὸς δὲν συγχωρῶ, γιατί ἐλησμονήθη.

ὁ Τιμολέων Ἀμπελάς, ποῦ πρὸ μικροῦ ἐκοιμήθη

Ἐν τούτοις ἂν καλὰ καλὰ τὸ πολυεξετάσης

αὐτὰ τὰ πράγματα, ποτὲ δὲν εἶνε, νὰ χορτάσης

Φ.— Λοιπὸν συχαίρεις ἅπαντας κι' ἐσὺ ὡς ἐγὼ κάνω;

Π.— Συχαίρω μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά καὶ κἄτι πάρα πάνω !!

Ἄλλὰ ἐπείνασα μωρέ...

Φ.—

Ἀκόμη ἕνα κομμάτι

Π.— πεινῶ μωρέ, γαρῖδιασε τὸ δεξιὸ μου μάτι

Φ.— Πάψε!

Π.— Χρουσοῦζη, ταμπουρᾶ μοῦ παίζει ἢ κοιλιὰ μου

Φεύγω, πεινῶ, ἐχάθηκα, δὲν βλέπω πειὰ μπροστά μου

Φ.— Ἄκου καὶ ὁ Ἐνσταντανὲς σοῦ λέει τὰ δικά του

Π.— Μὰ δὲν θὰ φάμε πειὰ μωρέ, πάμε μωρέ πειὸ κάτω

νὰ εἴμαστ' ἐτοιμοὶ εὐθύς, νὰ φύγουμε ἂν... τελειώση...

καμμιὰ φορὰ ἢ ἔορτὴ! γιατί ἔχω ξελιγώσει !!

Φ.— Κι' ὁ Μπίκος Σοφιανόπουλος περνᾶ μπροστά σου, νάτος

Π.— Δὲν βλέπω πειὰ, βρὲ Φασουλῆ, καὶ φεύγω πειὰ τρεχάτος

κι' ὅσους δὲν εἶδα, πὲς τους το, ὅτι ἐγὼ δὲν φταῖου

γιατ' ἐπεινοῦσα κι' ἤμουνα στραβὸς

Φ.—

Καλὰ. Τοὺς λέου!

**Κόκκινη κλωστή δεμένη
 στὴν ἀνέμη τλιγμένη
 δὸς τῆς κλωτσοὺ νὰ γυρίση
 παραμῦθι ν' ἀρχινίσῃ.**

Ἀπὸ τὴ φτωχὴ μας χώρα
 πρὸς τὸν Γκάντι στέλλω δῶρα
 καὶ στοὺς ὀπαδοὺς του ἐπίσης
 τῆς Καμπάνας τὰς προσρήσεις
 κι' ἂν τὸ ξύλον τῆς χρονιάς τους
 ἐδοκίμασ' ἢ γεννητὰ τους
 τοὺς προσθέτομεν κι' ἐμεῖς
 εἶνε τίτλος τῆς τιμῆς
 καὶ θὰ μείνῃ στοὺς αἰῶνας
 μέγας τίτλος διὰ ἀγῶνας
 εὐγενεῖς, Ἐλευθερίας
 γιὰ τὰ τέκνα τῆς Ἰνδίας !!!
 Ζήτω Γκάντι! καὶ τὸ αἷμα
 ποῦ θὰ στάῃ τὸ μαῦρο δέρμα
 τῶν φτωχῶν σου τῶν Ἰνδῶν
 εἶναι αἷμα ἱερὸν
 καὶ θὰ ἔλθῃ κάποια μέρα
 ποῦ θὰ νοιώσῃ ἢ Ἀγγλιτέρα
 τὸ ποτῆρι τὸ πικρὸν
 καὶ θὰ γίνῃ Ἐλευθερία
 ὦ! Ἰνδία τῶν Ἰνδῶν !!
 Ἐγὼ διόλου δὲν ψηφίζω
 τέτοιο ξύλο ποῦ γνορίζω
 Ἀπὸ τὴν Μακεδονία

